

Nr. 4.
Anulu VI.
1882.

Gherl'a
15/27
Februaru.

AMICULU FAMILIEI



Apare in 1/13 si 15 27 di a fie-carei lune. Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl., pre unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romani'a si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

Doi nefericiti.

— *Novela originala.* —
(Urmare.)

Turданu petrecu la bun'a sa mama patru septamani, in care restempu luà tôte ingrigirile necesarii pentru buna-starea ei, apoi reveni in capitala, unde lu asceptã si primi Stefani'a cu tote semnele primului amoru, inca potentiatu.

Turданu, indata-ce se asiediã in locuinti'a sa de mai nainte la betranulu Schlesinger se si apucã de lucru pentru de-asi intemeiã unu venitoriu siguru. Si i succese a obtiené unu postu de practicant-concipistu la tabl'a regéseca, unde chiar' erã lipsa de unu romanu. Totu-odata se angagiã si la unu advocatu din capitala spre a practisã in cancelari'a lui. Intr'unu anu de dile 'si si facu pracs'a receruta si depuse censur'a advocatuala cu succesu stralucitu. Prin respunsurile ce dede la acésta censura atrasè asupr'a-si atentiunea esaminatoriloru sei, — ér' prin portarea sa esemplaria, modesti'a s'a inascuta si dibaci'a intru implinirea oficiului seu 'si cascigã nu numai simpatia superioriloru sei ci si iubirea si patronagiulu siefului de sectiune. Dinsulu fù invitatu de acestu barbatu generosu, — de nationalitate unguru, dar' liberu de tóta preocupatiunea facia de romani, — in cerculu familiei s'ale si deveni óspele loru de tôte dilele.

Famili'a consilierului Ignatie Havas constã din femeia s'a din o féta de patruspediece ani, numita Ilon'a, si unu fiu de noue ani, numitu Eugeniu. Ei erãu din Ardealu, din giurulu Aiudului,

unde avusera o posesiune frumoasa. Densii suferira in 1848 mari desastre si 'si pierdura una parte insemnata din averea loru. Acésta cercetare a sortiei i facu inca si mai nobili si mai buni de cum fuserã inainte de acé'a. Ei deplãnsera atrocitatile revolutiunei si se intarirã prin acelea in convingerea loru de pân'acólea, cã fiii unei si acele'asi patria ar' trebui se fãa frati iubitori unulu de altulu, asemene indreptãtiti, ér' nu unulu domnu si celualaltu servu. Betranulu Havas dicea adese-ori, cã acél'a care neindreptatiesce pe ócrecare din fiii patriei comune, si séména ura si imparechiare intre compatrioti, este unu tradatoriu de patria si demnu de cea mai grea pedépsa. Acést'a o repetieã elu cu deosebire atunci, candu vorbiã de sórtea tieriei cu de-acei conationali ai sei, cari nu se poteãu deslipi de preocupatiunile loru facia de romani. Betranulu Havas, dupa pierderile sale din 1848, fiindu cunoscutu si iubit de toti cã unu omu de caracteru si de rara-generositate, fù aplicatu prin guvernulu de atunci la inceputu intr'una functiune judeciala nu prea insemnata; dar' cunoscintiale s'ale estinse 'lu aredicara iute la postulu, unde se aflã pe tempulu, candu Turданu intrã in oficiu si deveni subordinatulu lui.

Turданu 'si cascigã in scurtu amicéti'a acestui barbatu generosu si acesteia avu de a-i multiemi, ca pucinu dupa depunerea censurei fù numitu concipistu cu o léfa destulu de buna.

Venitoriulu lui Turdanu erá dar' intemeiatu si elu poteá se cugete si la casatoria cá la coron'a unui venitoriu frumosu.

Dinsulu nici nu esitá multu, ci dupa-ce impartasi betranului Schlesinger noroculu, ce l'a ajunsu prin denumirea lui de concipistu, 'si propuse a cere dela elu cátu de in graba man'a Stefaniei.

Intr'o dupa-amedia-dí, cându scieá Turdanu, ca betranulu petrece in cerculu familiei s'ale, intrá imbracatu solemuu la elu si dupa complimentele indatinate, ii cerú voia de-a-i vorbí despre unu lucru fôrte ponderosu.

— „Nó, mamuca, lasa-ne pe câteva mominte singuri; cêrca-ti fêt'a, cá avemu de a vorbí ceva lucru secretu, — dise betranulu sotiei sale, cu care togmai convorbiáu la intrarea lui Turdanu.

— „Ba, me rogu, este chiaru de lipsa, cá si onorabil'a dv. consorta se fia de facia la convorbirea nóstra, cáci cuventulu ds'ale inca are de-a ponderá multu in cestiunea de care voiu se vorbescu“ — intrerupsé Turdanu; si dómna casei, care la cuvintele barbatului ei se gatasé de plecatu, se reasiediá in sietiulu seu.

— „Nó acum suntemu câti trebuie, domnule Turdanu“ — dise betranulu suridiendu — „acum dara ne vei spune, ce noutate ni-ai adusu, cá-ci acêsta tienuta solemna a dt'ale me facú cum se cade curiosu.“

— „Cá se nu abusezu pré multu de pacientia dvóstre, trecu de-a-dreptulu la caus'a venirei mele aici“ — dise Turdanu, — si apoi continuá:

— Eu prestimate domnule Schlesinger si dómna, — locuescu deja de doi ani si diumetate in cas'a dvóstre si de unu tempu incóce avui fericirea de-a fi admisu chiaru si in cerculu familiaru ala dvóstre. In decursulu acestui tempu eu vediu pe Stefania pre préiubit'a fiica a dvóstre, desvoltându-se asié dicându, inaintea ochiloru mei si devenindu ce este astali, o fetitia gratiosa. Decându am onóre a gustá placherle societatii dvóstre m'am inveniutu a o canós'e cá pre o fientia dotata cu cele mai eminente insusiri sufletesci. Nu ve vá prinde dara mirare; déca ve voiu marturisi, cá pe domnisiór'a Stefania o iubescu diu totu sufletulu deja de mai multu tempu si ca asiú fi celu mai fericitu pamentenu, déca o asiú avé de socia. Neavéndu inse nici o stare si cugetându, ca dvóstre veti fi avéndu alte planuri cu fiic'a dvóstre, eu m'am feritu a face si celu mai micu pasiu spre a câsciga amorulu domnisiorei, ba nu amu indrasnitú nici a cercá baremi de sentiemintele ce nutresce ds'a facia de mine. Indepartarea mea, acum e unu anu si diumetate, inse ni descoperi amenduro.'a preste acceptarea si chiar' fârâ voia nóstra, ca noi ne iubim si nu potemu trai unulu fara de altulu. Stându lucrurile asié, ve rogu, cá de cumva n'a-

veti ceva contr'a persónei séu starei miele si me judecati demnu de man'a Stefaniei, se benevoiti ami acordá mân'a ds'ale si eu me apromitu ca 'mi voiu dá tóta silinti'a s'o facu fericita.

— Domnule Turdanu — respunse betranulu Schlesinger — ne faci mare onóre petiendu pre fêt'a nóstra. Impregiurarea, cá dvóstre v'ati portatu cu reserva facia de fiic'a nóstra si nesciindu planurile si vointi'a nóstra n'ati âmblatu a o cascigá intru-adinsu pentru dvóstre, ne face se ve respectamu si mai multu cá pâna acum. Din acêst'a inca vedemu ca avemu de lucru cu unu barbatu de caracteru raru — Din partemi nu negu, cá nu mi-am doritu nici candu de ginere vre-unu functionariu. Acesti'a au o stare materiala fôrte modesta. De trairu potu trai de pe-o dí pre alt'a, dar' de adausu, de a-si face stare din léfa loru, nici vorba; cá-ci déca castiga léfa mai mare, câsciga totu-odata si rangu mai mare, amesuratu carui'a abia potu se se sustiêna din léfa ace'a „mai mare.“ Apoi atêrnarea cea mare a loru de cei mai mari!... Mie 'mi place a descoperi totu ce-mi jace la anima si mi placu omenii, cari vorbescu, cumu sêntiescu. Dar' de alta parte trebuie se marturisescu, cá omu, care se-mi convina asié de bine, si carui'a se-i potu increde fericirea fetei mele cu atât'a sigurantia, cá si dvóstra, n'amu aflatu si nu credu se potu aflá usioru. Eu vi incuviintieliu dara cererea si consimtiescu din anima la unirea proiectata; credu ca si tu mamuca!?... dise betranulu Schlesinger intorcându-se catra soci'a sa, care ascultá emotiunata petirea fiicei s'ale iubite.

— Din tota anim'a, iubitul meu betranu! — respunse dên's'a, — apoi adausé — sci bine, ca eu pe domnulu Turdanu 'lu iubescu cá pe iubitul meu Luovicu si ca nu mi-asiú fi potutu nici dorí unu ginere mai placuta de cumu 'mi este d'sa. — Domnelieu se-i binecuvinte!

Turdanu sarutá man'a domnei care-lu imbracisá si sarutá pre frunte numindulu „fiulu meu,“ betranulu i strinse mân'a si-lu imbraciá cu caldura, emotiunatu si densulu pâna la lacrimi.

— Acuma se-mi tragu la socotéla fêt'a cea rea, care face lucruri de acestea la spatele tatane-seu — eschiamá betranulu incercân u se a-si ascunde emotiunea; si cu aceste placá spre odai'a Stefaniei, deschise us'a ace'eia si o tigá pre nume. — Ei, dar' Stefania nu erá cá in palma. Servitóriale o cercará in tóte laturile pâna-ce in urma o aflara in chili'a ei de dormitu cufundata in cetera. Ea se duse numi-decatu in chili'a cea mare, unde scieá, cá o ascépta tatalu-sea. Din facia ei, care inrosiá diu ce se apropiá mai multu de chili'a cea mare, se vedeá cá ea are presêntiulu lucrurilor, ce voru se se petréca in chilia, — totusiú intrandu in lotru si vedindu: pre tatalu-seu cu

o facia, pe care se luptau stricteti'a silita cu iubirea nemarginita, ce o avea' cãtra unic'a sa ffica, pe Turdanu tãrte seriosu si pe mama-s'a care si acuma-si stergea lacrimile ce-i pornira din ochi la vederea ei, — se sãnti' profundu mișcata si cu unu: — „Oh scump'a mea mama!“ — se aruncã in grumazii betranei si ascundiendu-si faci'a rosinda in sinulu ei, incepú a plange din anima.

Betranulu Schlesinger, vedindu pe Stefani'a s'a plangendu cu atãt'a dorere, uitã de glum'a intentiunata; si redicãndu-o dela sinulu mamei s'ale, o strinsè in bratia dicãndu cu emotiune:

— Da, ce ti-e drag'a tatei? Da pentru ce plangi? Nu plange scump'a mea! — Stefani'a la aceste cuvinte de gingasia iubire parintiésca, se reculése, 'si redicã capulu plecatu pe senulu tata-ne-seu si privindu pintre lacrimi in faci'a lui, intrebã:

— Da nu esti superatu pre mine scumpe taticutia?

— Da pentru ce se fiu eu superatu pre tine, paiulu meu. Sciu eu dora, ca fetele cele mari, cá tine, ori-cãtu se-si iubésca parentii, totu afla in urma vre-unu teneru, pre care 'lu iubescu si mai multu decãtu pe parinti si de dragulu acestui'a parasescu cas'a parintiésca si 'si facu unu cuibuletiiu nou, in care, decã suntu intielepte, traiescu *ãile fericite cu sotiulu loru*. Domnulu Turdanu togma acum ne spuse, ca si tu voiesci a face asié — disè betranulu acuma éra voiosu si glumetiú.

— Domni'a lui nu avea' trebuintia se grabésca

asié de tare cu spus'a d'sale — disè Stefani'a intorcundu-se catra Turdanu, cu o facia, care voia se fia maniósã.

— Nu dara — se intrepuse betranulu — ci se lase, cá fetiti'a mea se aiba, — ce n'a avutu de-cãndu e, — si mai departe secrete inaintea mea, asié dara? — Ba, bine ati facutu domnule Turdanu, cá mi-ati spusu. Acuma decã sciu cum sta lucrulu las' cá facu eu ordine in cas'a mea. Éca-ti judecat'a féta rea. Ludovicu mane va scí de portarea t'a, ér' tu te gata, cá in patru septamani 'ti dau drumulu la Turdanu, decã 'lu iubesci mai multu decãtu pre mene — disè betranulu intr'unu tonu comicu-seriosu.

Stefani'a la aceste cuvinte a tata-ne-seu 'lu imbracisiã de nou cu caldura, i sarutã manile cá o ffica buna si ascultatória si dupa ce facú asemenea si cu mam'a-sa, se intórsè catra Turdanu, care érá martore mutu la tóta acésta scena dintre parinti si ffic'a loru si disè, amenintiendu cu degetulu: — Ascépta numai omu reu, ca vei capetã pentru aceste acusi

— Asceptu — respuse Turdanu, cu unu viersu plinu de iubire, — asceptu angerasiulu meu patru septamani intregi, precumu disè tatalu-teu, — apoi prindiendu-i manuti'a amenintiatória, i-o sarutã si tremurãndu de fericire, o strinsè catra anim'a s'a plina de iubire, — ér' betranii disera emotiunati si fericiti: — Se fiti binecuvëntati dragii nostri! Deé-ve Atotopotintele dile senine si fericite! — Aminu.

(Va urmã) G. SACLESIANU.

Lelisióra gura dulce . . .

Lelisióra gura dulce
Chiamã-mi dorulu se se culce,
Ca de-a séra-i totu pe-afara
Si mi-e frica ca-lu pierdu éra,
Ca-i prea gingãtiú, desmerdatu
Totu la sénu a fostu dedatu,
Intre pupi de trandafiri,
Langa budie dulci, subtiri.

Ba eu bade badisiuru
Nu me prindu de alu teu doru,
Ca-i cu totulu infocatu
Si me arde nflacaratu;
Ci de vrei se ti-lu alinu
Si se-lu punu la alu meu sénu;
Nu-lu tramite singurelu,
Vino bade tu cu elu!

Mandruocu 3/12 1881.

ION TRIPA.

Ochi cá diorile frumóse . . .

Ochi cá diorile frumóse
Pentru ce mi-ati stralucitu? . . .
Pentru ce-ati aprinsu in sinu-mi
Dorulu celu nemarginitu? . . .

Pãna nu v'am zaritu inca
Anii mei sburãu usioru, —
Fãrà chinu si suferintie,
Fãrà lacrimile si doru; —

Dar' de-atunci in-a mea viétia
Ori ce farmece s'au stinsu,
Si pre buze-mi ratecesce
Unu profundu si tainicu plãnsu!

Ochi cá diorile frumóse
Pentru ce mi-ati stralucitu?
Pentru ce-ati aprinsu in sinu-mi
Dorulu celu nemarginitu? . . .

Blasiu. 1881.

V. B. MUNTENESCU.

Nu voiu spune . . .

Nu voiu spune chinulu meu,
Cã-ci e chinu de celu mai greu;
Nu-lu voiu spune pãn' atunci:

Pãn' ce stelele pre ceriu
Se voru face literi cincii
Si tradandu alu meu misteriu
'Lu voru spune 'n munti la stãnci . . .

Pãn' ce stãnc'a 'lu va spune
Vântulu se-lu duca 'n lume,
Vântulu se-lu duca in nori,
Norii se-lu verse pre flori
Florile bouquet s'ornu face
Si-lu voru spune cui 'mi place . . .
De li pune tu pre sénu
Si cu lacrimi de suspinu

Li udã se nu palésca
Li face se te iubésca —
Ti-oru spune c'a mea dorere
Pentru tine e placere,
Ti-oru spune, cá patimescu
De cându draga te iubescu,
Ti-oru spune, cá ból'a mea
Este'n lume cea mai greã!

CORNELIU POPU PECURARIU.

REBUNAREA.

— Drama originala in 5 acte. —

ACTIUL I.**SCEN'A X.***Martha:*

Par'ca 'mi aseptu sentinti'a de mórte asia sum de neliniscita. Oh! de asiu avea putere, asiu demandá tempului se nu se grabésca. Ba, treci, sbóra, tempule, ca acésta pusetiune prea me tortura. Speranti'a si dubietatea se lupta grozavu in internulu meu un'a 'mi promite fericire, ér' ce'alalta me amenintia cu pierderea ei. Oh! a fi iubita de Teodoru si a audí o asemenea declaratiune depre buzele lui: éta culmea fericirei mele! Éta ceriulu meu deschisu! Éta lumea ideala la care am visatu din copilari'a mea. Dar' elu m'a lipsitu prea multu tempu de acésta fericire, m'a lasatu se suferu... Am suferitu si suferu grozavu. Nu voi se suferu mai multu. Destulu au fostu epistótele lui. Destula dorere mi-a casionatu prin tonulu celu nehotaritu alu loru. Astadi, nu mai departe, voi cere declaratiune categorica; si séu va bea sufletu-mi insetatu cup'a fericirei dor te, séu... dar' nu potu díce, nu vréu se díce, — nu cà-ci elu trebuie se me iubésca candu va sci cà elu e sórele vietiei mele, — nu póte se respinga una anima, ce pre lánge avutia nemarginita f-i mai dà si o iubire totu asemenea. Dar' sum copila! Dorescu paciintia si ea par'cà fuge de mine! (merge catra orologiu) Ah! unspredece óre indata suna. Vinà scumpulu meu iubitu, vinà stéu'a fericirei mele, vinà tesaurulu animei mele arse de dorulu teu! Vinà nu întârdiá, vinà cà totu minutulu e o eternitate pentru mene, pentru anim'a ce bate pentru tene. Vinà! vinà! vinà!

Georgiu:

(anuntiandu) Domnulu Teodoru Petrescu!

SCEN'A XI.*Marth'a, Teodoru.**Teodoru:*

(Intra seriosu si fora a díce cev'a, face unu complimentu rece.)

Marth'a:

Ah! totu sângele mi se urca in obrazi. (tare) 'Ti multiemescu, 'ti multiemescu domnulu meu din anima, pentru aceste minute fericite ce mi-le procuri prin presenti'a domniei t'ale.

Teodoru:

Nu mai puçinu 'ti multiemescu si eu madama aceste expresiuni magulitóre, cu atátu mai vértosu cà nu le merit.

Marth'a:

Pardonu domnulu meu, in fericirea ce sentiu la vederea d.-t'ale, am uitatu se te poftescu a siedé.... Dar' placa domnulu meu ocupa locu... placa aici pre divanu.

Teodoru:

Cu permisiunea madamei voi stá in petióre, — cestiunea pentru care am venitu o potu ispravi prea bine si asia.

Marth'a:

(la o parte) Ce recéla! D.-le, cugetà cà ace'a care te poftesce se ocupe locu in cas'a s'a, este unic'a fiica si ereda a banchirului Dimitrescu.

Teodoru:

O sciu madama, si chiar' pentru ace'a nu voi a-i da ansa se me cugete lacomu de avutia. Déca asiu siedé, asiu face-o pentru placerea madamei Marth'a, si nu pentru a fetei banchirului.

Marth'a:

Domnulu meu, aceste sunt cuvinte prea aspre façia de-o dama.

Teodoru:

Nu mai puçinu aspre, cà si poftirea fiicei banchirului, de-a ocupá locu in cas'a ei, numai din consideratiunea cà dens'a este ereda banchirului.

Marth'a:

(la o parte) Ah! intielegu! elu nu numai ca nu me iubesco, da me chiar' despretiuesce (tare) Domnulu meu se vede cà numai pentru ace'a ai venitu cà se me insulti aci in propri'a mea casa. Déca asiu fi segura de acést'a, asiu protestá susu si tare.

Teodoru:

Am venitu madama la staruintiele domniei t'ale.

Marth'a:

Staruintiele mele, ce e dreptu, — dar' precum se vede façia de unu barbatu ingratu si fora sentiu de politetia catra sexulu frumosu.

Teodoru:

Diceti mai bene sinceru, care contr'a datinei moderne nu voiesce a se face placutu sexului frumosu prin lingusiri, ci se declara sinceru.

Martha:

Acést'a o numesci d.-t'a sinceritate, a-si bate jocu de simtiemintele cele mai curate, ce le pastréza cineva façia de d.-t'a. Oh! acést'a este crudelitate!..

Teodoru:

Érta-me madama, chiar' d.-t'a numesci crudelitate, déca cineva 'si dechiaru sinceru sèntiementele s'ale façia de cineva... CREDU cà me precepi, si nu pretindi se fiu faciarnicu façia de d.-t'a.

Marth'a:

Ah! intielegu! Nenorocita de mene! Asiá dar' domnulu meu, nu sciu pentru ce te-ai ostenitu aici. Ai venitu inadinsu se me umilesei, — ai venitu cà in persóna se infigi pummalulu in anim'a mea. Vorbele-ti sunt totu atâtea sageti veninóse, ce-mi strapungu anim'a. Mi-ar' placé se finimu câtu mai curundu.

Teodoru: (ride)

Ha, ha, ha! d.-t'a me poftesci, si totu d.-t'a 'mi dai drumulu! Fiindu-cà m'ai poftitu eu am venitu si déca vréi se finimu câtu mai curundu, acést'a este lucrulu celu mai usioru.

Marth'a:

D.-le, in numele ceriului, de ai cetitu epistolele mele, cum poti vorbi ast'feliu.

Teodoru:

Madama, nu me acúsá de grobianitate, cà-ci déca 'ti este iertatu d.-t'ale a-ti urmá sioptele animei d.-t'ale, de ce se nu-mi fta iertatu si mie?..

(Va urmá.)

Le'a s'eu amoru si onóre.

Romanu de Elis'a Modrach.

(Urmare.)

XX.

Primulu sarutu.

Decatra séra tardiu se pareá, cumca caldur'a cea mare, in locu de a scadá, cresceá totu mai tare. Damele esira inaintea usiei salonului, unde suflá unu ventu de apusu linu. Principes'a luá la sine o carte, dar' neci nu se incercá a o deschide — pre facia ei frumósa se potea ceti espresiunea nelinisei ce semtia in anim'a s'a. — Le'a esise spre a aduce nesce pierseci cari placéau multu principesei. Pentru ea nu erá mai mare bucuria, decâtu a implen' si cele mai mici dorentie a benevoitorei s'ale patronese.

Dupa câteva minute dela departarea ei, Lordulu Arleigh întrebá, cá unde s'a dusu; ér' principes'a rídiendu i marturisí predilectiunea s'a prentu piersecile bine cópte.

— Le'a scie se-mi culéga totu-dea-un'a cele mai frumose si mai bune, disè ea. Tocmai au esitu cá se-mi aduca câteva.

— Atunci i voiu ajutá a le cercá, disè lordulu, privíndu pre Filipp'a dreptu in facia. Obrazii ei frumosi, in coloritulu lor delicatu, i se facuseru asemenea piersecei;

La departarea lui unu surisu amaru se ivi pe buzele principesei.

— Lucrulu merge bene, dise ea, dar e vin'a lui propria — chiar' numai vin'a lui propria, ace'a o scie si Ddieu.

Dupa o óra dise catra dins'a Lady Peters intr'unu tonu fórte solemnu:

— Iubita Filippa, desí nu se tiene de mene, totusiu te-asi întrebá: nu cumva ai observatu si tu cev'a? Ce se fi observatu? întrebá principes'a.

Lady Peters clatiná din capu cu seriositate profunda.

— Nai observatu cu cáta prevenientia se pórtá lordulu Arleigh facia de jun'a si frumós'a t'a protegiata?

— Ba da, am observatu, respunse principes'a — si prelanga tóta incordarea nu-i succese a departá de pe facia roséti'a ardiectoria, ce cresceá mereu.

— 'Mi este e tatu a întrebá, cá ce cugeti tu asupr'a acelora, iubita Filippa?

— Dreptu vorbindu, nemicu. Déca lordului Arleigh i va placé a se inamora de dins'a, o póte face. Eu l'am reflectatu in momentul in care o-am primitu in casa, i-am departatu din cale cu tóta ingrigirea si dupa ce din întemplanse totu-si a convenitu cu ea l'am facutu atentu, nu cumva se se inamoreze de ea. I-am spusu despre nascerea ei, despre trecutul si sortea ei — scurtu i-am enaratu tóte cu respectu la dins'a. Neci num'a s'eu sóra sa propria nu l'ar' fi potutu reflectá mai cu ingrigire si sinceritate.

— Si ce a facutu elu in urm'a acestor'a? întrebá Lady Peters serios.

— Cea, ce se pote asceptá dela unu barbatu, dise principes'a, rídiendu. Déca-lu face ceneva atentu la urmarile vre-unui lucru, atunci chiar' prin acést'a se atítia mai tare spre acéla. Resultatulu a fostu, cá elu a dechiaratu-o de idealulu seu intrupatu. Firesce la acést'a nu am mai potutu dice nemicu.

— Dar, strigá Lady Peters cu inforare, dóra nu cugeti, cá ar fi cu potentia se o ié in casatoria?

— Cene scie. Elu e unu cavaleru perfectu, abia potu crede, cá i-ar' curtení cu atata focu déca nu ar' avé acea intentiune.

— Dara in tóta Angli'a nu se afla familia mai buna, ca famili'a Arleigh in Beechgrove, Filipa. Atare mesalliance ar' fi pentru elu infortoria, si eu sperezu ca elu nici nu cugeta la asia ceva.

— Dins'a e gratiósa, frumósa, amabila si indiestrata cu cele mai nobile calitati, fú respunsulu. Dar' e lucru desiertu a ne sdrobí capulu cu acést'a afacere. Despre casatoria nu a vorbitu, ci a dechiaratu-o numai de idealulu seu.

— Nu potu pricepe, dise biét'a Lady Peters. 'Mi pare necuprindibilu.

Dins'a nu ar' fi priceputu neci atat'a decumva ar' fi mersu in urm'a lor si ar' fi ascultatu convorbirea lordului Arleigh.

Elu urmase pre Le'a si o aflá, cum i-a spusu principes'a, ocupandu-se cu diligintia cu culegerea celoru mai cópte si mai bune pierseci. I-se pareá cá in viéti'a lui n'a vedíutu unu tablou mai frumosu, cá acésta fetitia blonda-auria standu intre frundiariulu verde si fructele abundante.

Dinsulu pasí mai aprópe si strigá: Lea!

Se mai potea óre indoi de amorulu ei? Faci'a-i dragalasia devení rosia-intunecata, dar' in locu de a se întórce catra densulu, se retrase cu síela.

— Cátu de bene scii folosi tóta ocaziunea, spre a fugí de mene, dise elu. Credi, cumca 'ti va succede, Lea? consideri amorulu mieu atátu de debilu si miseru, încátu se se póta inadusi prin vointi'a firma a dt'ale? Credi cá vei poté scapá de mene chiar' la celualtu capetu de lume?

Le'a, de diumetate rídiendu, de diumetate rosindu si tremurandu, dar' cu ochii stralucindi de fericire disè:

— Pre d-ta te consideru de celu mai periculosu barbatu, din cáti cunoscu!

— Me bucuru cá incepi a te teme de mene si cá marturisesci, cumcá semtiesci predomnirea mea, acést'a o-am doritu si eu. Am se-ti spunu ceva Lea. D-ta me incungiuri, cá se nu me asculti, 'ti pleci ochii cei frumosi, cá se nu me impartasiescu de fericirea vre-unei priviri din ei; cându-ti este numai cu potintia fugi de mene. Eu voiescu se-ti ceru man'a, se te cucerescu, se te facu soci'a mea dulce si pretiósá, — me nutresce speranti'a cá te voiu face mai fericita, decâtu a fostu cândva vre-o muiere si d-ta te incerci a me incungiurá, o frumós'a, dragalasi'a si crudel'a mea Lea!

— Eu me temu de d-t'a, lordu Arleigh, dise dens'a nepricépéndu sensulu profundu, ce-lu ascundea acésta marturisire naiva.

— Te temi de mene! Acést'a provine de acolo, cá-mi cunosci propusulu de a te cuceri. Indata potu se te invetiú a uitá fric'a.

Ea 'si incordá ochii albastrii spre densulu.

— Poti face acést'a? întrebá ea dubitandu.

— Da, Lea o potu. Pune pre unu momentu josu aceste pierseci cu frundiile lor verdi si-mi întinde ambe mánile.

Ea implení, cu obedientia de copila prim'a diumetate a dorentiei lui, apoi se opri. Faci'a ei dragalasia inrosí, ér' elu i prinse manile.

Dar' d-ta trebuie se-ascultî de mene, dîse elu.
Uita-te odata la mene.

Inse pleopele ei albe se plecara preste ochii-i incantati de fericire.

— Uita-te la mene Lea, repetî elu, si dî: — Eu te iubescu Norman, voiescu se uitu tôte vorbele ne-bune despre neegalitatea pusetiunei nòstre sociali si se devinu soçi'a ta.

Acést'a nu-o potu face din consideratiune catra d-ta.

Elu sentiá cum tremuráu micutiele ei mâni si depunêndu primulu sarutu pre busele ei rumene o larà.

Va veni totusiu diu'a, in care-mi vei face acést'a descoperire, scump'a mea. De ce nu voiesci se mi-o faci mai bine acumu? Déca nu vei voi a-mi fi soçi'a Lea, atunci nu me voi casatorî nici candu. Vedi acum singura te caiesci, cà mi-ai causatu atâta dorere! Pentru ce esci asié de crudela, Lea? — Me mangaiá totusiu cre-

dintî'a, cà tu me iubesci câtu de puçinu, — séu dóra ai fi in stare a-ti redicá ochii catra mine in linisce si a dîce: — Norman, eu nu te iubescu?

— Ba, — marturisi dens'a, acést'a nu o potu dîce, dar' intre amoru si amoru e deosebire, gradulu inferioru alu amorului e egoismu, ér' gradulu superioru a lui e devotamentu.

De-odata observá piersecile si scósé unu tiêpetu usioru de spaima.

— Ce va dîce princes'a? se planse dinsa. O! lord Arleigh lasa-me se me ducu in graba.

— Antâiu mai dî-mi unu cuventu amicabilu.

— Ce se-ti dîcu? Ah! lasame se me ducu!

— Dî: Norman, tu-mi placi!

— Tu-mi placi, Norman! repetî ea, si luanda piersecile disparù. Dar' nu cutezà a se presentá inaintea principesi, si a protectórei sale cu faci'a ei rumena si cu ochii stralucîndi de bucuria.

(Va urmá.)

Suvenirulu unui visu.

Am vediutu in visu odata unu câmpu plinu cu floricele
Si unu ceriu seninu sub care am uitatu de doru si gele,
Impregiuru dumbravi frumóse, 'mi pareau cà despartiescu
Azuriulu fâr' de margini — de acelu câmpu pitorescu.

Incântatu am dîsu: Nici raiulu n'are-atât'a farmecare,
Ochiulu crede la ace'a, ce e'n a luminei zare . . .
Micsiunele, garofitie, toporasi si brebenei,
Si in diferite puncte: rose vedeau ochii mei.

Pitpalaculu si cristelulu, filome'la, ciocarli'a
Pentru prim'adata astadi mi-au sioptitu: ce-i poesiá!
Ér' sub radiele de sóre, fluturóii ce sboráu
Mi-au sioptitu: prin aste locuri musale locasiulu au.

Unu perîu cu line valuri, se ducea in lunga cale,
Si-a lui murmuru linu si tainicu: 'mi pareá unu cantu de jale...!
Adêncitu in mîi de gânduri, cursulu rîului privindu
Inainte-mi vedu o flóre in trei ramuri in florindu.

Sum uimitu de-a loru tandretia, si de-aloru imbobocire
— Ah! maiéstra e natur'a in profund'a s'a zidire! —

Am sioptitu si 'n admirarc-mi nisuescu a le scrutá
Me 'ntrebámu ce flori se fia? Ele-mi dîcu: „Nu me uitá!”

Me decisei se rumpu un'a, ce bine nu-'nbobocise
Dar' veni de nu séiu unde, unu vicrsu linu ce aste-mi dîse:
— „Stâi copile! te retrage! — alu ten tempu nu ti-a sositu!
Lasa flóreá se-'nfloréscá, de ace'a-a resaritu!”

Multu surprinsu privescu in giuru-mi... Ah! dar' ce? nu vedu nimica
Intristatu prin asta siópta — din ai mei ochi lacrimi pica...
Me retragu... dar' dup'ace'a, cà se-o rumpu me furisiescu
Inzadar'... din visu-mi dulce, versánda lacrimi me trediescu!

* * *

Floricele! Voi 'mi dîseti: Noi suntemu „Nu me uitá!”
Si eu cá se ve plinescu dorintî'a, am gânditu a Ve cantá!
Cà-ci de sí adî in natura, gerulu tôte le-a patrunsu
Dorulu, gândulu, si amorulu eu in senu-mi le-am ascunsu!

IONU NIITU MACAVEIU.

REVISTA.

Balulu romanescu a societatiei academice „Juli'a” este de comunu, in tôte Carnilegile, celu mai din urma si celu mai succesu balu de elita din Clusiu. — Si acést'a pentruca, totu in trei din patru ani, carnilegile Romaniloru se intindu si in câte 1—4 septemani in postulu-mare a celoru de altu neamu, si ast'felu de comunu intr'unescu pre lînga unu frumosu publicu românú, din locu si giuru, inca si elit'a publicului neromânú din Clusiu, carei'a si in postu í-i place a-si petrece intru Domnulu.

Éta ce ne scrie corespondentulu nostru din Clusiu despre *Balulu precedatu de Concertu* ce l'a arangiatu soc. acad. „Juli'a” in 4/16 l. c.

— Amice Redactore! Amu fostu, am vediutu, si — am remasu invinsu! Ostenitu in luptele vietiei, me cugetáse-mi imbetranitu si cu anim'a impetrita facia de ori-ce farmece ale frumsetieloru vietiei pamentene. — Dar' erám reu amagitu! — Vediendu pre tener'a Marióra Siulutiu Turcu intrandu in sala in vestiminte nationali romanesci facute dupa croitur'a si in elegantia vestminteloru cari le vediui asta-véra in Sinaia la curtea regala a Romaniei — am statu in locu cá farmecatu, apoi admirandu-o am aplaudatu impreuna

cu alti mai multi teneri si betrani. Nu mai puçinu m'au farmecatu gratiós'a domnisióra Mari'a Popu si amabi'a-i sora Anna Popu — nepótele d.-lui canonicu Vasiliu Popu din Gheri'a — cari cum am aflatu, au adusu cu sene-si si o pré frumósa collecta in favorulu societatiei nòstre academice, — si dragalasi'a verisióra a d.-s'ale domnisióra Valeri'a Popu din Mihaltiu, apoi gentilele domnisióre Elen'a Pipsiu din Salinele Muresiului si Camil'a Popu din locu, a caroru degete dragalasia au batutu cu atâ-t'a gratia si dibacia clapele pianului, — mai departe frumós'a domnisióra Ilén'a Nestoru din locu si affabilele domnisióre: sororile Manu din Tergulu Muresiului, sororile Valeri'a si Regin'a Popu din Logiardu (cea de antaia in vestiminte nationali tiereneseci), Lucreti'a Popu din Clusi-Manasturu si Ninuc'a Muste din Borsi'a s. a. Dupa cum vei vedé din acestea, eu am fostu cuceritu dela inceputu, si pentru ace'a iérta-mi déca vei aflá pre acést'a scrisóre a mea urmele unei predomniri a gratiiloru femeiesci.

Preste mesura mi-au placutu in damele nòstre frumseti'a si elegantia imbracaminteloru, cari la nici un'a nu au escedatu in lúcsu. Se pareá cà damele romane, cari se infacisiera la acestu balu ar' fi conjurate

contra luxului, că-ți tóte eráu prea frumosu imbracate, dar' nici un'a nu luxuosu. — Bine faceti iubite sororele! Eschideti din cerculu vostru luxulu si ve-ți avé in locu-i indestulirea si multiemirea cu mai pucinu; si in urm'a acést'a ve-ți vedé că tinerii inceptu a se familiarisá cu ide'a de a preschimbá libertinagiulu destrabalatu a vietiei de flacău cu jugulu placutu si dulce a vietiei familiari. — Dar' se nu ve dáu lectiuni! — Sciti d.-vóstre cá luxulu e ruin'a societatiei; si déca totusi aórea un'a si alt'a din d.-vóstra se imbraca luxuosu — vin'a in mare parte e a barbatiloru, intielegu a acelu barbatu cari, precaudu de-oparte in afora predica moderatiunea, pre atunci de alta parte in baluri si petreceri preferéza continuu pre celea mai luxuosu imbracate: pre acestea le jóca, le plimba, le adóra si le lauda in diuarie, — ér' pe celea imbracate mai modestu le uita intr'unu coltiu a salei, déca nu-si chiar' rídu de ele ca „a venitu la nunta — neavendu haina de nunta.“

Dar' ce me-apucu eu se scriu litanii? — Scrie-le preotii! — Eu se vedu de treb'a mea.

Concertulu s'a executatu dupa program'a urmatória:

1. Steluti'a, poesia de V. Alesandri, intonata de corulu vocalu. 2. Fantasie de concert, din arii romanesce de A. Spie, executata pe piano de d.-r'a Elen'a Piposiu. 3. Sentinel'a romana, poesia de V. Alesandri, dechiamata de Alesandru Popu med. de a. II. 4. Finale Cismol Sonata op. 27, de L. Beethoven, executata pe piano de d.-r'a Camila Popu. 5. Cantece nationale, executate de A. Nicóra, acomp. pe piano de d.-nu J. Jacobi. 6. Legenda, de Wieniavsky, executata pe violina de d.-nu Juliu Papp, acomp. pe piano de d.-nu J. Jacobi. 7. Lucreti'a Borgi'a, Fantasie de concert de Sydney Smidt op. 69, executata pe piano de d.-r'a Elen'a Piposiu. 8. Cantecele gintei latine, poesie de V. Alesandri, arie de Candella, quartett de J. Jacobi, intonatu de corulu vocalu.

Tóte punctele programei furá esactu si precisu executate. Cu mai multa arta inse au jocalu d.-siórele Elen'a Piposiu si Camila Popu pe pianu si d.-lu Juliu Papp pe violina. — Nu mai pucinu au electrisatu publiculu cantecele corului vocalu si ale d.-lui A. Nicóra, er' Sentinel'a romana dechiamata de d.-lu Alesandru Popu ni-au atinsu cele mai delicate fibre ale animei. Si candu reflectandu-se Sentinel'a romana se priveghieze cá-ți:

Éta órdele avane	Fără frêne, fără siele,
Éta limbile dujmane	Pe cái inti ce fugu cá vântulu
De g pidi si de bulgari	De cutremura pamentulu!
De lombardi si de avari!	Multi 'su cá nê-ípulu mării
Vinu sí huaili, vinu sí gotii	Multi cá ghiarale mustrarei
Vinu po.opu, potopu cu totii,	Intr'unu sufletu pecato-u
Pre cá iuti cá rândunele,	Intr'unu cugetu sângero-u!

anu auditu pre Sentinela respundiendu cu resolutiune:

— Viè!....

sal'a au resunatu de strigatulu resolutu a Romaniloru si Romancutiiloru:

— Viè!... — Viè potopulu de dujmani asupr'a nóstra si-a neamului nostru: in noi va aflá o stavila in care se va infránge

Că-ți Romanu sum in potere
Si Romann-n veci nu picre!

Concertului i-au urmatu unu Balu dintre cele mai animate. — Ordinea jocurilor s'a inceputu cu Ardeleu'a si s'a sfêrsitu cu Hatiegan'a. S'au mai jocalu Somesian'a, Lugosian'a si Cracovenc'a, apoi Roman'a au fostu jocala de doue-ori cu multa precisiune si vioiciune.

In d.cursulu pauzei dela mediulu noptiei 12 curcani, in frunte cu alu 13-lea capitanulu loru, au jocalu Ro-

manulu si Batut'a, căscigându placerea si aplausulu multimei, care nu se mai saturá de privirea loru.

Numai in dalb'a di incepù vesel'a societate a se resfirá, regretându scurtimea acestei nopti.

Dintre frumósele cari participa la acestu balu, cerându scusele dómneloru pentru că am insemnatu mai antaiu pre fete, cá si pre unele, cari mai de-aprópe m'au interesatu, si mai repede m'au cuceritu, cu farmecele loru, insemnu aici dupa memoria pre gratiósele si gentilele dómne: Coroianu, Isacu, Popu L., Baldi, Truti'a, Nestoru, Joanovicu (din locu), Leményi (din Iclodulu mare si L. din Borsi'a) Hossu (din Desiu.) Dintre neromani cari ni-au onoratu cu presentia loru, insemnu pre floromanulu Conte Zdenko Klebelsberg, profesorii universitari dd. Dr. Ajtai, Dr. Brassai, Dr. Ovári, Dr. Csiki, Dr. Jenei, Dr. Groiss, Dr. Concha, Dr. Berde si dlu Vicol, — apoi ni-amu bucuratu multu viendu pre gentilele dómne neromane: Ovári, Vikol Colomanésa si Andrásióia s. a. ca se afla atátu de bine in societatea nóstra romanésca. — Din afara inca ni-au onoratu câtiva romani cu presentia d.-loru, — intre altii si trei tineri din Romani'a dd. N. Constantinescu, P. Iliescu si T. Niculescu. — Bosni'a inse ni-au stricatu si nóua; cá-ți precaudu de es. si numai in anulu trecut diumetate contingentulu jocatoriloru in Balu ni l'au datu corpulu oficie-rescu, de asta-data acel'a aflandu-se in jocu la Bosni'a, ni-au lasatu pentru Balu numai puçini, dar' demni reprezentanti ai sei.

Bilantiulu inca nefindu terminatu nu am potutu aflá câtu a adausu acésta petrecere la fundulu soc. acad. „Julia“ — din care si pana acumu multi juni s'au ajutatu in carier'a loru scolastica. Acést'a altmintrea o se o faca Comitetul arangiatoriu, carui se detoresce in mare parte caracterulu veselu alu acestei petreceri. *Verisiorulu.*

Contribuiri din Gherla in favorulu soc. acad. „Julia“ din Clusiu, collectate prin d.-siórele sorori *Anna si Maria C. Popu* cu ocasiunea Concertului impreunatu cu Balu arangiatu de numita societate in 4/16 Februaru a. c. DD. Joanu Anderko honorandanulu prepositu capitl. 2 fl., Stefanu Biltiu canonicu-prepositu 1 fl. 50 cr., Demetriu Coroianu canonicu 2 fl., D.-na Anna Stetiu n. Romanu 1 fl., DD. Joanu P. Papiu preotu-protopopu 1 fl. 50 cr., Titu V. Gheaja preotu-protopopu 1 fl. 50 cr., Andrein Antonu archidiaconu 1 fl. 50 cr., Lazaru Huza proto-notariu consist. 1 fl. 50 cr., Eusebiu Cartice prof. sem. 1 fl. 50 cr., Georgiu Pasca prof. sem. 1 fl. 50 cr., Teodoru Indre prof. sem. 1 fl., Atanasiu Demianu prof. sem. 1 fl., Vasiliu Pordea v.-not. consist. 1 fl. 50 cr., Ilie Bercianu proprietariu, not. 1 fl. 50 cr., Paulu Hrobony provisoru apot. 1 fl. Joanu Hodoreanu prof. prep. 1 fl. 50 cr., D.-na Raveca D. Zabulik 1 fl., D.-sa Dascalulu Suci 50 cr., „Amiculu Familiei“ 1 fl. 50 cr. — Sum'a 26 fl. v. a.

Hymen. D.-lu *Joanu Olteanu* advocatu in Blasiu s'a cununatu cu amabila d.-sióra *Aureli'a Stoi'a* — fiic'a multu-regretatulu medicu din Blasiu Dr. Joanu Stoi'a. — D.-lu *Augustinu Popu* advocatu in Lapsiulu ung. si-a logoditu de fietóre consórta a vietiei pre d.-siór'a *Aurelia Colceriu* genial'a fiica d.-lui Dr. Joanu Colceriu medicu in Blasiu.

Fericire neconturbata si viétia indelungata!!!

Necrologu. *Maria Popu* tener'a fiica a preotulu din Cetanu M. O. D. Vasiliu Popu a repausatu in 2 Febr. lasându in doliu adéncu pre preaiubitiu sei parinti si numeróse rudenii, cari o iubián pentru bonitatea animei si nobletia caracterulu ei. — Fia-i repausulu linu si amentirea eternu-binecurentata!

Poesii de Vasiliu R. Buticescu. Editiunea „Amiculu Familiei“ Gherla 1881. Unu volumu de 129 pag., cuprinde 103 buc. binealese si arangiate. Pretiulu unui esemp. e 1 fl. 20 cr. ér' 5 esempl. espedate franco costau 5 fl. 25 cr. Unu esemplariu de lucsu costa 2 fl. —

Studiu din economi'a nationala. Despre banci, operatiunile loru, despre efecte si de r burse. Disertatiune de *Petra-Petrescu*. Cu unu adausa: „Dictionar de termini tehnici comerciali si exemple de calculatiuni.“ Pretiulu unui esemplariu e 40 cr.

Petulantulu Comedia in 5 acte, dupa Augustu Kotzebue, de *Joanu St. Siulutiu*. — Au aparutu la Gherla in Editiunea „Amiculu Familiei.“ Pretiulu e 30 cr. v. a. — Este o comedia fórte amusanta si p'trecatória; se póte cetí cu placere de toti membrii din familia.

Tóte-trei-se potu procurá dela *Cancelari'a „Negrutiu“* din Gherla.

Dorinție.

Betrânnu gârbovu de spate
 Si cu perulu albu, caruntu
 Inca are o dorinția:
 „Se traiésca câtu de multu.”
 Elu se uita 'n lumea larga,
 Vede teneri dragalasi:
 — „De-asii traí cá la acesti'a
 Se le fiu la toti nanasiu!” —
 Si inca ce mai doresce?
 A vietiei d'alba stea
 Pe-orisonu se-i mai lucésca
 Se lumine vietí'a s'a!..
 — „Ah! de asiu mai fi odata
 June si teneru iubit
 Asiu dá 'ntrég'a mea avere
 ... Si totu asiu fi fericitu!” —

Tînerulu inca doresce:
 — Ah! asiu vré se fiu barbatu,
 Se am prunci, se am muiere
 Se me desmierdu ne'ncetatu.
 Si-apoi se am fii si fete
 Si pre toti se-i fericescu! ...
 Se fiu mosiur; si nepotiei
 L'a-lu mieu sinu se-i dragostescu!”

Fetisiór'a totu suspina:
 — „Dare-ar' bunulu Dommedieu
 Se-mi sosésca-a mea ursita
 Se me iee dragulu mieu...
 Fericita voui fi 'n lume:
 Voui avé unu copilasii,
 Ce-mi va fi cá-o pétra scumpa
 In mientiuu legánasiu!”

Omulu miseru câte-odata
 Inca-si róga mórtea s'a...
 Dar' morbosu — se-'nfioreza
 Si nu 'ncéta-a esclamá:
 — „De m'asiu redicá din patu-mi
 Cá-ci am prunci totu mititei
 Cine va portá in lume,
 De-oiu mori, grigia de ei?”

O muiere, ér' doresce
 Se móra barbatulu seu:
 — „Sum satula-acum de dênșulu
 Cá me pórtá fórté reu!”
 E morbosu — ea nita 'ndata
 C'a fostu reu barbatulu seu. —
 — „De s'ar' redicá sermanulu
 Ah! — n'a fostu asia de reu!”

Copilasiu-ántaia óra
 Cându la scóla a pornitu
 A doritu cá se se faca
 Unu domnu bogatu si maritu
 — Unu domnu mare elu ajunge:
 — „Ah! de nasiu fi invetiatu
 Nasii avea atâtea grige
 Si-asii traí mai moderatu!”

Câte unulu cându incepe
 A-nverti a resfoia
 Câte-o carte, carticica
 Elu 'si díce 'n sine-asia:
 — „De-asii avé multe parafe
 Se cumperu cárti ne'ncetatu; —
 Ah! atuncia dieu masiu face
 Unu omu mare, — literatu!”

Éra altulu nesce versuri
 — Ne mai avendu ce lucrá —
 Incepéndu si elu se scrie
 'Si díce in sine-asia:
 — „Ei! cá-ci moiú tredí in fine
 Cá sum unu mare poetu!”
 Díce si dorinti'a-i cresce
 Cresce tare 'ntralu seu peptu.

s. p. s.

Gacitura de semne.

De Valeri'a S. Popu.

A: ;é,a —u+ea

A: ;é,a —u+ea e ea (i ,“u;a
 ;é,a „a+e*š-u-u i+e.š“a*išu
 *u „óše * (i*e ,á (e ,u, „i*:a
 A+o“u-u *o(š“u *e+á“?i*u

∞i*o i* —u*š“ea ,e *e a(,é,ša
 —a šie,†u ;u“e“ea *oi ∞o†u —a(á
 (i *u†ai ,e“iu-u (i †a“ea *ši*(a
 I* !u?a *ó(š“a *e ∞a u“†á

Terminulu pentru deslegare e 6/18 Martiu a. e.
 Intre deslegatori se voru sortiá icóne, carti, si alte obiecte
 de valóre.

Post'a Redactiunei.

M. R. Descoperití-ne numele dvóstre. Ve assecuramu de
 discretiune.

S. P. S. Comice-satirice cátu de desu.

V. Br. in S. Tramitetí-ne articuluu intregu.

Frundia verde pe livedi...
 Avemu multe de-aste verdi,
 Ce nu-su de-a se publicá
 Ci in focu a se-aruncá,
 Se se usce, vescediésca
 Si pre noi se ne-'ncaldié-ca.

La DEMJÉN L.

librariu in Clusiu

se afla de vendiare totu soiulu de opuri
 din tíera si din afara

— DE EDITIUNE NÓUA SI VECHIA —
 precum si totu soiulu

de **ARII MUSICALIA** pentru pianu, violina,
 cantu etc.

SI SE PRIMESCU ABONAMINTE

la totu soiulu de diuaría din patrie si
 strainatate.

TOTU ACOLO

se afla depuse spre vendiare
 totu soiulu de **piane, pianine** si
harmonice in pretiurile de fabrica si
 pre langa garantia.

1—

Proprietariu, Editoru si Redatoru respundietoriu: **Niculae F. Negrutiu.**

Imprimari'a „Auror'a“ p. A. Toderanu in Gherla.